

CESTA DO GETSEMANE A ZATĚNÍ

Převod materiálu

Elen Plzáková

Pořadí v lekci

35

Žalm 5,2-3 Hospodine, přej sluchu mým slovům, můj porozumění pro mou zneklidňnou mysl.

Pozornost mi věnuj, když o pomoc volám, můj Králi, můj Bože, vždyť se modlím k tobě!

liturgické čtení-L 22,39-46

KLÍČOVÉ POJMY, DOBOVÉ A TEXTOVÉ SOUVISLOSTI

- v **rozhovoru cestou do Getsemane** Lukáš ukazuje Teofilovi Petrovu uřednickou odhodlanost jít s Ježíšem do vězení a na smrt. Přesto změna situace a okolností způsobí, že zůstane – alespoň zpočátku – pouze u slov. Ježíšovo zatčení, ukřižování se zločinci, smrt na kříži odhalí, že je zapotřebí více než odhodlanost. Taký pronásledování, vznešený Teofile, patří k následování Krista. Bohudíky v něm máme svého přímluvce (v. 32). Ježíšova přítomnost je pro člověka posilou, nadějí, výbavou na celoživotní cestu, na které není zapotřebí ničeho jiného. Ani hole, ani mošny, ani chleba a peněz, ani ošacení a obutí (srv. Lk 9,3). S Ježíšem na cestě nebylo nedostatku. Teď je však nutné porozumět, vznešený Teofile, proč a „zrovna takhle“ Ježíšova cesta skončila. Člověku se tím totiž dostane té pravé výzbroje (Ef 6,14nn). Neboť kdo se modlí, chválí, odpouští, kdo zná pravdu, doufá a zpívá, ten mě ve své ruce má (S 399).

- na Olivové hoře Ježíš **modlitbou** otevírá prostor pro nové svobodné rozhodnutí. Nežadoní však u Boha o nějaké pro něho snesitelnější řešení, neprosazuje vlastní vůli, neuprošuje ho svou nejistotou. Nahlas jen se svým strachem zápasí a předestírá ho Otci. Otcova vůle je svrchovaná, větší než Ježíšův strach; tak se stane podle ní. Naproti tomu vůle uředníků bdít, i když příčinou jejich spánku je podle Lukáše zármutek, je, zdá se, o dost slabší. Prošustrovali příležitost a prospali možnost v tu důležitou chvíli být Ježíšovi nablízku. A tak Ježíš zůstává v temné zahradě sám, bez lidí, zcela jimi opuštěn. Bůh ho však neopouští, zůstává s ním v podobě nadpozemské andělské posily.

„*Vstaňte a modlete se, abyste neupadli do pokušení*“ - má být obsahem, ne cílem modlitby uředníků. Měli by se modlit, aby se neodklonili od Boha (srv. 11,4b). Zajímavé je, že tato noc nezůstává prosycena pouze jedním pokušením.

- **zatčení** má zcela ve svých rukou Jidáš. On organizuje spiknutí, přivádí vzbouřence a dopředu režíruje bezproblémový průběh. Jidášův polibek je taký ve scénáři, ale neznamená tu hřejivou přátelskou blízkost. Za polibkem se skrývá zrada, násilí, utrpení a smrt. Ale je to vůle Otcova, aby tomu tak bylo, a Ježíš se pro tuto cestu beránka sám rozhodl. Mě a bitky blízkých, byť v dobrém, v tuto chvíli nic proti tomuto rozhodnutí nezmežou. Ježíšovu rozhodnutí a vůli vydat sebe pro druhé nedokáže v tuto chvíli žádná lidská krev zabránit.

ÚSKALÍ TEXTU:

- příběh je plný událostí, myšlenek, napětí, kterým napomáhají i **kontrasty**, plasticita a pestrobarevnost protipólů. Snažte se, abyste tyto kontury nijak neretušovali, například omlouváním Petra, že to myslel dobře; stejně tak v Getsemane lidská chvátavost uředníků, povrchní zodpovědnost a lhostejný spánek silně kontrastují s Ježíšovým zápasem a to je jedním z klíčových pilířů příběhu. Oslabíme-li kontrast, oslabíme tím příběh v jeho životné dynamice.

POMŮCKY:

- obrázek modlícího se (s radostí, se zármutkem, s obavami, s nadějí), jak asi vypadala Ježíšova tvář?
- obrázek poutníka (obtěžkaného, neobtěžkaného) – co je (ne)výhodou na cestě?
- věci (oblečení, mapy, batoh, baterka, jídlo) potřebné pro cestování

MOTIVACNÍ UVEDENÍ:

Záleží hodně na tom, jak daleko se v nich dostanete. První předpřipravuje vyslání uředníků na cestu po Ježíšově odchodu a druhé otevírá uvědoměním si vlastních slibů cestu slibu Petrovu.

pro mladší školní věk:

Co za věci si sbalíte, když se chystáte na nějakou cestu? Podle čeho je vybíráte? A které z věcí naopak necháte doma?

Můžete dít nechat vybrat z před nimi ležících věcí, viz bod 7.

pro starší školní věk:

Když se zdá, že něco praskne, vybublá, když vám hrozí nějaké potíže, slibujete něco rodičům? čím se zavazujete? Slibují naopak oni něco vám?

pro Teofila:

Teofil slyšel o tom (a líbí se mu to), že s Ježíšovou přítomností je stále bezpečí, blízkost posily, ochrana, jistota, bezpečí nepocítí nedostatek. Co to ale znamená následovat Ježíše, když už tady není. Kde jsou všechny ty jistoty?

Lukáš říká: na cestu za Ježíšem jsi, Teofile, zván, záleží mu na tobě, ale je k tomu třeba taky výzbroj a vybavení. Není možné lehkovážně spoléhat, že všechno potřebné na cestě přijde samo...

OSNOVY VYPRÁVNÍ:

a) osnova pro mladší školní věk:

I. Motivace

- II. Petr přisahal Ježíšovi, že ho na jeho cestu neopustí
- III. Ježíš ale musí opustit Petra i ostatní
- IV. Ježíš má strach a modlí se v Getsemane
- V. zatímco uředníci spí
- VI. Jidáš vydává Ježíše nepříteli

b) osnova pro starší školní věk:

- I. Motivace
- II. Přichází těžké chvíle pro Petra i pro Ježíše
- III. Bez Ježíše je nám zapotřebí výzbroje
- IV. i Ježíš potřebuje posilu, má strach
- V. V Getsemane sám a sám...
- VI. Přijetí Otcovy vůle
- VII. Jidáš vydává Ježíše ozbrojenému zástupu
- VIII. a nastává hodina a vláda tmy

VYPRÁVĚNÍ

I. ZAČÁTEK VLÁDY TMY

L: Už jsi slyšel mnoho o tom, co Ježíš prožil, a teď ti budu vyprávět o nejtěžší noci jeho života. O noci a dni, kdy vládla tma, všechno, co je zlé, mělo jakoby navrch.

T: Pro mě je to nepředstavitelné, jak mohl jeden člověk unést tolik zlého – za ty druhé. Pověz mi, co dělali jeho uředníci, přece byli i jeho přáteli, pomohli mu v té nejtěžší noci? Vyprávěl jsi mi, jak se dohadovali, kdo z nich bude největší, a dokonce jeden z nich se stal zrádce. Odkud na to všechno bral Ježíš sílu? Pomohl mu aspoň někdo z jeho úředníků?

L: Asi tě zklamou, oni na to neměli, aby mu pomohli. Nikdo z lidí mu nemohl pomoci, naopak, on tehdy nesl i jejich viny, za všechny to odnášel.

II. SLABÝ ŠIMON, ZE KTERÉHO BUDE SILNÝ PETR

T: Z tvého vyprávění vím, že Šimon Petr byl odvážný člověk, pořád stál v předu, první vyznal, že Ježíš je Kristus, a byl Ježíši hodně blízko. Od toho bych čekal, že tak zůstane, i když přijde na jeho Pána utrpení.

L: Přímě Šimonovi řekl Ježíš, že přichází zlá a temná doba, že i uředníci budou ohroženi; a nejen vnějším nebezpečím, ale i tím, jak budou slabí. Budou ztrácet víru, budou jednat ze strachu z lidí, budou zapomínat,

že Bůh má všechno pevně ve své ruce. Tím vším byl ohrožený zvlášť Šimon, který se zdál tak odvážný. Tohle Ježíš viděl, a proto se za Šimona modlil, aby neselhala jeho víra. A jemu přímo řekl: „Až se obrátíš, budeš posilou svým bratřím.“

T: Proč se měl Šimon Petr obrátit, vždyť Pánu pevně věřil.

L: Jenže víra nikdy není hotová, víra je něco živého, o co se musí stále znovu prosit. Přivěš si to někdy představuje příliš po svém. I Šimon. Ježíš mu řekl: Budeš posilou pro své bratry, stať se Petrem – skálou, o kterou by se mohli opřít. A víš, co na to Šimon? Prohlásil, že je připraven s Ježíšem jít i do vzezření i na smrt. To nebylo odvážné, spíš zbrklé. Vždycky je to trochu hloupé, když někdo činí velkolepá prohlášení, co všechno udělá a zařídí, a pak se nezmůže na nic, zůstane u tebe. U Šimona to bylo o to horší, že takové prohlášení dělal v tak vážné chvíli o tak vážných věcech. Ježíš ho znal víc než on sám sebe a řekl mu, co se stane – ještě než skončí ta noc: těm lidem, kteří se ho zeptají, Petr prohlásí, že Ježíše nezná.

III. CO POTŘEBOVALI UVEDNÍCI K BOJI

T. A co ostatní uedníci? Asi také moc nechápali, co se děje, když se ještě před chvílí dohadovali, kdo z nich je nejlepší.

L. Ostatním uedníkům Ježíš připomněl, jak je vyslal do měst a vesniček, aby tam všude lidem přinášeli radostnou zvěst a uzdravovali. Nepotřebovali k tomu tenkrát nic jiného než sílu, kterou jim Ježíš dal. Nemuseli si brát s sebou žádná zavazadla, nic, čím by se zajistili na cestu. Stačila jim moc, kterou od něho dostali, a sami si vyzkoušeli, že jim opravdu nic nechybělo a že jim Pán Bůh pomáhal. Mohli tedy pochopit, že i když přijde zlá doba, kdy lidé budou s jejich dobrým Pánem zacházet jako se zloincem, jejich nejsilnější zbraň do toho všeho je vždycky modlitba a Ježíšova přítelovská slova za ně. Oni ale pořád nerozuměli a spíš požírali, kolik mají mečů.

IV. JEŽÍŠOVA MODLITBA

T: Ta Ježíšova samota je hrozná. Je mi to líto.

L: Také myslím, že to bylo pro Ježíše k neunesení. Odešel na Olivou horu, kde často býval, uedníci šli za ním. Bylo to pro něj místo soustředění a klidu, však víš, že toho měl při svých cestách po Palestině velmi málo. V tuto těžkou noc potřeboval ias pro sebe na modlitbu. Uedníkům řekl, aby se také modlili. Zažítala pro všechny doba velké zkoušky. Proto jim řekl, že mají prosit, aby neupadli do pokušení, aby zkoušku podstoupili statečně a měli dost víry. Posedali si na zem mezi stromy a on od nich poodešel kousek dál, jen co by kamenem dohodil. Tam si klekl a modlil se: „Ote, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne máv, le, ale tvá se sta.“

T: Řekal bych, že se bude modlit jinak, třeba že zůstane u prosby, aby se to všechno nestalo, ale on dokázal i to – tvá se sta.

L: Když my říkáme „bude tvá“, znamená to, že prosíme, aby na světě bylo dobře, protože taková je vůle Boží, on přece stvořil svět dobrý a takový jej chce mít i dál. Když to říkal Ježíš, znamenalo to, že přijímá, co Pán Bůh uložil přímo jemu: přijme svět úděl, přijme ten svět kalich, i když v tom kalichu bude utrpení a smrt: popraví ho jako zloince, ponese trest za všechny lidi, aby oni pak byli svobodní. Právě tak porazí všechno zlé. Taková je Boží vůle a Ježíš je připraven ji vykonat. Ale je nad lidské chápání, jak to mohl unést. Jsem přesvědčený, že mu Bůh dodával síly, že byl při něm, a Ježíš to cítil. Ale stejně to byl obrovský zápas pro Ježíše; jistě měl strach z lidských rukou, které ho budou mučit, ale ještě větší zápas byl v tom, že má přijmout toto utrpení z Boží ruky, z Božího rozhodnutí. – Když Ježíš dokončil tuto těžkou modlitbu, vstal a

vrátil se k u?edník?m. Našel je spící. Usnuli zármutkem, slabost je p?emohla. Probudil je a znovu jim ?ekl: „Modlete se, abyste neupadli do pokušení.“

V. ZRADA

A to už se k nim blížil ve tm? mezi stromy zástup lidí. Byli ozbrojeni, m?li me?e a hole. Takto vybaveni p?išli zatknout jednoho ?lov?ka. Vp?edu byl u?edník Jidáš, a hned se hrnul k Ježíšovi a cht?l ho políbit. To on p?ivedl vojáky a velekn?zovy sluhy tajn? v noci na místo, kam Ježíš pravideln? chodíval, ve dne by kolem toho byl p?íliš velký rozruch a to ti, co ho p?išli zatknout, nemohli pot?ebovat. Aby se vojáci ve tm? nespletli a neodvedli t?eba n?koho jiného, m?l Jidáš n?jak Ježíše ozna?it a ud?lal to práv? tím polibkem. Polibkem ho zradil.

VI. U?EDNÍCI A JEJICH ME?

Probuzení u?edníci se vzpamatovali a ješt? se pokoušeli n?co podniknout, nic jiného než me? je nenapadlo. Jeden z nich se ohnal me?em a usekl jednomu velekn?zovu sluhovi ucho. Ten ?lov?k se jist? zkroutil bolestí a kdyby z toho byl boj, u?edníci by ur?it? podlehli; stráž byla mnohem lépe vyzbrojená. Ježíš je ale ok?ikl: „P?esta?te s tím!“ Dotkl se ucha zran?ného ?lov?ka a uzdravil ho. Jaký je to protiklad: Ježíšova ruka, která uzdravuje, a vzáp?tí na to hrubé ruce t?ch, kte?í se na n?ho sárou jako na zlod?je nebo vraha.

T: Pro? Ježíš necht?l, aby ho u?edníci bránili? Jenom proto, že by je stráž stejn? p?emohla?

L: Možná i proto, že necht?l dovolit, aby došlo ješt? k horšímu zlu. Nakonec tím uzdravením velekn?zova sluhy a zabrán?ním u?edník?m v boji jim i svým nep?átel?m pomohl, aby nem?li vinu za další prolitou krev. Ale nešlo jen o to, aby zabránil krveprolití. Byla to Boží v?le, aby byl Ježíš vydán do lidských rukou, a on to p?ijal. Sám se rozhodl to podstoupit. Proto se nechce zachránit, a už v?bec ne me?em.

VII. PORAŽENÁ TMA

T: To není snadné pochopit. Byla tedy vina t?ch, kdo ho chytili a potom uk?ižovali, menší?

L: Ne, to si nemyslím. Když n?kdo mu?í a ponižuje druhého ?lov?ka nebo ho chce zabít, je jeho vina vždycky veliká. To jediné, ?ím se to m?že napravit, je pokání a odpušt?ní. A práv? tím, co Ježíš podstoupil, se cesta k pokání a odpušt?ní otvírá. I t?m, kte?í ho zatýkali a pak i k?ižovali. – V té chvíli však jako by za?ala vláda tmy; za tmy v zahrad? ho zatkli a temné byly jejich skutky, protože poslouchali temné rady. I u?edníci z?stali sami v temnot? svojí slabosti a strachu. Ale Ježíš to vše podstupuje, aby tu tmou svou smrtí a vzk?íšením porazil. Souhlasím s tebou, Teofile, že to není snadné pochopit.

MODLITBA

Pane Bože, máme strach ze zlých lidí a zlých událostí. Prosíme, ochra?uj nás p?ed nimi. V?íme, že Pán Ježíš porazil všechno zlé. Dej abychom víru neztráceli. D?kujeme ti za Pána Ježíše Krista. Amen.

PODNĚTY PRO ROZHOVOR, DRAMATICKÉ ZPRACOVÁNÍ, HRY:

- Víte o povoláních, ve kterých se člověk zavazuje přísahou? Zavázali jste se sami někomu přísahou? Požadoval něco podobného Ježíš po učednících?
- Víte, jak se nazývají jednotlivé dny („škaradá stěda“, Zelený čtvrtek, Velký pátek...) před velikou nocí, před Velikonocemi? A uměli byste říct, proč se ty dny takto označují?
- Na závěr můžete s dětmi namalovat velký meš a do něho vepisovat hesla křesťanovy výzbroje: Co by nám nemělo na naší cestě životem chybět?
- Podobá se zápas Ježíše v Getsemane s Bohem nějakému souboji v ringu? V čem se navzájem odlišují? Jakých prostředků se v zápasech používá?
- Myslíte, že nějak souvisí Ježíšovo slovo „ne jak já chci, ale jak ty chceš“ a prosba, kterou nás učí, „buď vřele tvá, jak v nebi tak i na zemi“?
- Napište s dětmi ořezima přítomného novináře článek do novin o zatčení Ježíše. (Může vám být inspirací třeba i to, že se zatýkaný nebrání, neutíká, nelobuje a k tomu ještě zabraňuje svým druhým, aby ho bránili)
- Co všechno lidé vyjadřují polibkem? (city, radost ze setkání, soucit, blízkost v bolesti, úctu...)
- Vyberte si z před vámi ležících věcí; které byste si vzali s sebou na cestu. čím se vybavíte? A co naopak necháte doma a proč?

Odkaz na pracovní list

[35 Cesta do Getsemane a zatčení](#)

Odkaz na píseň

[Zůstaň s námi, Pane \(EZ622\)](#)

[Byl jsi tam, když byl křtěn mým Pán](#)

[Kristus, příklad pokory, Pán náš milostivý](#)

[Nemůžete ani chvíli se mnou bdít](#)

[Proč jen mlčíš, Pane](#)

[Zpívám, Pane, mě v ruce mám \(SV399\)](#)

[Odpuď \(BTS43\)](#)

[Nám pomoz, Pane milý \(EZ631\)](#)

[Hořká byla noc \(SV73\)](#)

[Vy silní ve víře \(SV382\)](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

[Mladší školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu - Evangelium Lukášovo](#)

Biblický odkaz (kat)

[Lukáš 22,31–50](#)